

Referat från månadsmöte - 190117

Rackstadmuséet

Årets första möte arrangerades på Rackstadmuséet, först med fika i caféet och därefter med guidning. Vi fick höra både om den tillfälliga Västanåutställningen "O, sena tiders barn!" och om muséets egna permanenta samling.

Drygt 40-talet medlemmar slöt upp denna kalla, vackra januaridag.
Här nedan ser vi några av våra medlemmar, som låter sig väl smaka!

Längst upp till vänster, i caféet: Birgitta Fernlöf tillsammans med Kjell och Kerstin Larsson. Vid samma bord till höger - Maj Sandberg.

Det lilla "Mellanrummet" var också vackert dukat, och här ser vi Anna Kajsa Persson med Ewa och Sture Engström på den första bilden, och Barbro Nilsson, Cecilia Lundewall och Knut Lykken på den andra.

Mätta och belåtna samlades vi sedan i Västra Galleriet för att få en presentation av utställningarna av Hannes Trygg, intendent på Rackstadmuséet.

Hannes möttes här av en utmaning i att berätta om sådant som kunde vara nytt för en samling av stans egna seniorer, som var så ovanligt bekant både med muséet och dess historia, och också med Västanå-teatern! Men det visade sig inte vara svårt.

Först får vi höra om om utställningen "O, sena tiders barn!"

I Östra galleriet kan man nu se allehanda kostymer, rekvisita och bilder från Västanåteaterns produktioner, med början i Nils Holgersson från 1999, och framåt.

I Norra galleriet finns också en historisk exposé av samtliga produktioner.

Där finns i bl.a. affischer och olika publikationer, en modell av det ursprungliga teatertältet och en skärm där videoinspelningar från uppsättningar visas.

Just nu förbereder Västanåteatern en egen variant av den isländska Eddan för nästa spelsäsong, det blir något att se fram emot!

Hannes berättar att det länge varit en gammal dröm hos de båda värmländska kulturinstitutionerna, om att få skapa ett gemensamt projekt.

Detta kunde i år realiseras genom lyckliga sammanträffanden: Västanås om- och utbyggnad som medförde behov av att flytta kostymlagret, samtidigt som Rackstadmuseets nya tillbyggnad, **Klabbelagår'n**, blev färdigbyggd!

Klabbelagår'n var ursprungligen en gammal lagård byggd i en teknik med vedklabbar, som fanns förr på familjen Eriksson gård här i Haget, Taserud. Efter en donation av Ola Erikssons dotterdotter Böret Palm har nu denna nya lagård byggts. Syftet är att den ska kunna användas både till en utställning av Ola Erikssons möbler, och till olika föreställningar och konserter, då man även utrustat den med en funktionell scen!

Under tiden fram t.o.m. tredje mars, som "O, sena tiders barn!" visas, kommer vi att kunna besöka en rad olika scenarrangemang av Västanå, ungefär ett i veckan - programblad finns!

Hannes berättar också lite om en senare, kommande utställning på Rackstadmuséet.

I sommar kommer vi att kunna se utställningen "Zorn och kameran". Också detta ett projekt i samarbete med en annan kulturinstitution, Zorngården i Mora. Zorn var en flitig fotograf, både under resor och inför modellstudier. Foton som han sedan använde i samband med måleriet.

På nedre plan i muséet kommer det även av finnas akvareller av Zorn, och - femtio grafiska blad av Rembrandt!! Dessa grafiska blad ägdes av Zorn, och förvaltas nu av stiftelsen Zorngården.

Sedan var det dags för en liten fördjupning i vår kunskap om själva Rackstadkolonin, grunden till muséet.

Hannes berättade om starten med snickeriverkstan, - som mest hade de 25 arbetare anställda. De var många bröder Eriksson, och då Christian hade en muskelsjukdom skickade man honom som 16-åring till lära i Hamburg. Tanken var då att han skulle lära lättare ornamentssniderier.

Det lärde han, men det ledde honom också vidare till Paris, där han utvecklades vidare som bildhuggare. Han inspirerades genom många kontakter med andra konstnärer där, och vid återkomsten till Sverige var han med om att grunda konstnärsförbundet 1884.

Christian byggde ateljén Oppstuhaget, och bodde där en tid med sin franska hustru Jeanne Tramcourt.

